

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 22 d.*

„Ieškiny s dėl panaikinimo — Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose —
Automatinis keitimasis duomenimis — Transporto priemonių registracija —
Daktiloskopiniai duomenys — Teisinė sistema, taikoma įsigaliojus Lisabonos sutarčiai —
Pereinamojo laikotarpio nuostatos — Antrinis teisinis pagrindas — Teisėkūros procedūra priimamų
aktų ir įgyvendinimo priemonių atskyrimas — Konsultavimasis su Europos Parlamentu —
Valstybės narės arba Komisijos iniciatyva — Balsavimo taisyklės“

Sujungtose bylose C-14/15 ir C-116/15

dėl dviejų ieškinių dėl panaikinimo, pateiktų pagal SESV 263 straipsnį atitinkamai 2015 m. sausio 14 d.
ir kovo 6 d.,

Europos Parlamentas, atstovaujamas F. Drexler, A. Caiola ir M. Pencheva, nurodęs adresą
dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M.-M. Joséphidès, K. Michoel ir K. Pleśniak,

atsakovę,

palaikomą

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos T. Henze ir A. Lippstreu,

ir

Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson
ir L. Swedenborg,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen (pranešėjas), teisėjai D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan
ir M. Vilaras,

generalinis advokatas N. Wahl,

* Proceso kalba: prancūzų.

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2016 m. birželio 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Ieškiniais bylose C-14/15 ir C-116/15 Europos Parlamentas prašo atitinkamai panaikinti, pirma, 2014 m. spalio 9 d. Tarybos sprendimą 2014/731/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis Maltoje pradžios (OL L 302, 2014, p. 56), 2014 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimą 2014/743/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis su Kipru pradžios (OL L 308, 2014, p. 100) ir 2014 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimą 2014/744/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis su Estija pradžios (OL L 308, 2014, p. 102) ir, antra, 2014 m. gruodžio 4 d. Tarybos sprendimą 2014/911/ES dėl automatinio keitimosi daktiloskopiniais duomenimis Latvijoje pradžios (OL L 360, 2014, p. 28) (toliau kartu – ginčijami sprendimai).

Teisinis pagrindas

Priumo sutartis

- 2 Belgijos Karalystės, Vokietijos Federacinės Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Nyderlandų Karalystės ir Austrijos Respublikos sutarties dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu, tarpvalstybiniu nusikalstamumu ir neteisėta migracija srityje, pasirašytos 2005 m. gegužės 27 d. Priume (Vokietija) (toliau – Priumo sutartis), 34 straipsnio 2 dalis suformuluota taip:

„Asmens duomenys gali būti teikiami, kaip numatyta šioje sutartyje, tik jeigu šio skyriaus nuostatos perkeltos į tokius duomenis teikiančių susitariančiųjų šalių teritorijų nacionalinę teisę. 43 straipsnyje nurodytų ministrų komitetas, priimdamas sprendimą, konstatuoja, ar šios sąlygos įvykdytos.“

- 3 Šios sutarties 43 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Susitariančiosios šalys įsteigia komitetą, kurį sudaro susitariančiųjų šalių ministrai. Šis komitetas priima sprendimus, reikalingus šiai sutarčiai perkelti ir taikyti. Ministrų komiteto sprendimai priimami vieningai visų susitariančiųjų šalių.“

Sąjungos teisė

Sprendimas 2008/615/TVR

- 4 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimo 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje (OL L 210, 2008, p. 1), 1 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Įsigaliojus [Priumo sutarčiai] <...> ši iniciatyva pateikta siekiant esmines Priumo sutarties nuostatas įtraukti į Europos Sąjungos teisinę sistemą.“

5 Šio sprendimo 1 straipsnyje nurodyta:

„Šiuo sprendimu valstybės narės siekia gerinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą tais klausimais, kuriems taikoma [ES sutarties] VI antraštinė dalis, visų pirma institucijų, atsakingų už nusikaltimų prevenciją ir tyrimą, tarpusavio keitimąsi informacija. Todėl šiame sprendime nustatomos taisyklės šiose srityse:

a) nuostatos dėl DNR charakteristikų, daktiloskopinių duomenų ir tam tikrų nacionalinių transporto priemonių registracijos duomenų automatinio perdavimo sąlygų ir procedūros (2 skyrius);

<...>“

6 Minėto sprendimo 6 skyriuje išdėstytos bendrosios nuostatos dėl duomenų apsaugos keičiantis informacija, kaip numatyta šiame sprendime.

7 Sprendimo 2008/615 6 skyriuje esančio 25 straipsnio 2 ir 3 dalys suformuluotos taip:

„2. Asmens duomenys neteikiami, kaip numatyta šiame sprendime, kol tokius duomenis teikiančių valstybių narių teritorijų nacionalinėje teisėje nėra įgyvendintos šio skyriaus nuostatos. Taryba vieningai nusprendžia, ar ši sąlyga yra įvykdyta.

3. 2 dalies nuostatos netaikomos toms valstybėms narėms, kurios jau teikia asmens duomenis, kaip numatyta šiame sprendime, pagal [Priemo sutartį].“

8 Šio sprendimo 33 straipsnyje „Įgyvendinimo priemonės“ nustatyta, kad šiam sprendimui įgyvendinti Sąjungos lygiu Taryba kvalifikuota balsų dauguma ir pasikonsultavusi su Parlamentu patvirtina reikalingas priemones.

Sprendimas 2008/616/TVR

9 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimo 2008/616/TVR dėl Sprendimo 2008/615/TVR įgyvendinimo (OL L 210, 2008, p. 12) 20 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Taryba priima Sprendimo [2008/615] 25 straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimą remdamasi įvertinimo ataskaita, kuri grindžiama klausimynu.

2. Dėl automatinio keitimosi duomenimis pagal Sprendimo [2008/615] 2 skyrių įvertinimo ataskaitoje taip pat atsižvelgiama į vertinimo vizitą ir bandomąjį sistemos patikrinimą, kurie vykdomi po to, kai atitinkama valstybė narė informuoja Generalinį sekretoriatą pagal Sprendimo [2008/615] 36 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį.

3. Išsamesnė informacija apie procedūrą pateikiama šio sprendimo priedo 4 skyriuje.“

Ginčijami sprendimai

10 Ginčijamų sprendimų, kuriuose daroma nuoroda į, pirma, Sprendimą 2008/615, visų pirma jo 25 straipsnį, ir, antra, Sprendimą 2008/616, visų pirma jo 20 straipsnį ir priedo 4 skyrių, 1–3 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„(1) pagal Protokolą dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų, pridėtą prie [ES] sutarties, [ESV sutarties] ir [EAPB] sutarties, Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų aktų, priimtų prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai, teisinė galia išlieka tol, kol įgyvendinant Sutartis tie aktai nepanaikinami, neanuliuojami arba iš dalies nepakeičiami;

- (2) todėl taikytinas Sprendimo [2008/615] 25 straipsnis, ir Taryba turi vieningai nuspręsti, ar valstybės narės yra įgyvendinusios to sprendimo 6 skyriaus nuostatas;
- (3) Sprendimo [2008/616] 20 straipsnyje nustatyta, kad Sprendimo [2008/615] 25 straipsnio 2 dalyje nurodyti sprendimai turi būti priimami remiantis įvertinimo ataskaita, kuri grindžiama klausimynu. Kalbant apie automatinį keitimąsi duomenimis pagal Sprendimo [2008/615] 2 skyrių, įvertinimo ataskaita turi būti grindžiama vertinimo vizito ir bandomojo sistemos patikrinimo rezultatais“.

11 Sprendimo 2014/731 1 straipsnyje nurodyta:

„Automatinės transporto priemonių registracijos duomenų paieškos srityje Malta visiškai įgyvendino bendrąsias Sprendimo [2008/615] 6 skyriaus nuostatas dėl duomenų apsaugos ir nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos turi teisę gauti bei teikti asmens duomenis pagal to sprendimo 12 straipsnį.“

12 Sprendimo 2014/743 1 straipsnyje nustatyta:

„Automatinės transporto priemonių registracijos duomenų paieškos srityje Kipras visiškai įgyvendino bendrąsias Sprendimo [2008/615] 6 skyriaus nuostatas dėl duomenų apsaugos ir nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos turi teisę gauti bei teikti asmens duomenis pagal to sprendimo 12 straipsnį.“

13 Sprendimo 2014/744 1 straipsnis suformuluotas taip:

„Automatinės transporto priemonių registracijos duomenų paieškos srityje Estija visiškai įgyvendino bendrąsias Sprendimo [2008/615] 6 skyriaus nuostatas dėl duomenų apsaugos ir nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos turi teisę gauti bei teikti asmens duomenis pagal to sprendimo 12 straipsnį.“

14 Sprendimo 2014/911 1 straipsnis suformuluotas taip:

„Automatinės daktiloskopinių duomenų paieškos srityje Latvija visiškai įgyvendino bendrąsias Sprendimo [2008/615] 6 skyriaus nuostatas dėl duomenų apsaugos ir nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos turi teisę gauti bei teikti asmens duomenis pagal to sprendimo 9 straipsnį.“

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

15 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamus sprendimus,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

16 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti ieškinius kaip nepagrįstus, kiek jie susiję su pirmuoju ieškinio pagrindu ir antrojo ieškinio pagrindo pirma dalimi ir pirmaisiais dviem antros dalies elementais. Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies trečiojo elemento Taryba palieka klausimą spręsti Teisingumo Teismui,
- nepatenkinus pirmųjų reikalavimų, jeigu ginčijami sprendimai būtų panaikinti, palikti galioti jų pasekmes, kol sprendimai bus pakeisti naujais aktais, ir
- priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

- 17 2015 m. balandžio 8 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-14/15 ir C-116/15 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.
- 18 2015 m. birželio 24 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimais Vokietijos Federacinei Respublikai ir Švedijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų bylose C-14/15 ir C-116/15. Tačiau Vokietijos Federacinė Respublika nedalyvavo jokiame šio proceso etape.

Dėl ieškinių

- 19 Grįsdamas savo ieškinius Parlamentas nurodo du pagrindus, atitinkamai susijusius su netinkamo ar neteisėto ginčijamų sprendimų teisinio pagrindo pasirinkimu ir esminių procedūros reikalavimų pažeidimu priimant šiuos sprendimus.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su netinkamo ar neteisėto teisinio pagrindo pasirinkimu

Šalių argumentai

- 20 Visų pirma Parlamentas teigia, jog Protokolo Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų (toliau – Protokolas dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų) 9 straipsnis, susijęs su aktais, priimtais remiantis Europos Sąjungos sutartimi, kol įsigalios Lisabonos sutartis, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį paliekamas tik buvusio „trečiojo ramsčio“ aktų, bet ne sprendimo priėmimo procedūrų, į kurias tuose aktuose daroma nuoroda, esminis poveikis. Taigi šios procedūros nebegali būti naudojamos, kai jų nebelieka Sutartyse.
- 21 Parlamentas pažymi, kad ginčijami sprendimai grindžiami Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalimi, ir tvirtina, kad ši nuostata turi būti aiškinama kaip nustatanti procedūrą, susijusią su teisėkūros procedūra priimamų aktų priėmimu.
- 22 Šiuo klausimu jis teigia, kad priimant tą sprendimą ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte buvo numatytos dvi atskiros procedūros teisėkūros procedūra priimamiems aktams priimti ir įgyvendinimo priemonėms nustatyti ir kad tik pagal procedūrą, susijusią su teisėkūros procedūra priimamais aktais, reikėjo vieningo Tarybos sprendimo, kaip reikalaujama minėto sprendimo 25 straipsnio 2 dalyje. Be to, to paties sprendimo įgyvendinimo priemonių nustatymas konkrečiai reglamentuojamas jo 33 straipsnyje, o tai reiškia, kad priemonės, kurių imamasi remiantis kita Sprendimo 2008/615 nuostata, negali būti laikomos „įgyvendinimo priemonėmis“. Galiausiai, nors Parlamentui pateikus ieškinį, dėl kurio buvo priimtas 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimas *Parlamentas / Taryba* (C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223), Taryba įvairių sprendimų, priimtų remiantis buvusio „trečiojo ramsčio“ aktais, pavadinimuose pridėjo žodį „įgyvendinimo“, ji neatliko panašaus ginčijamų sprendimų pavadinimų pakeitimo.
- 23 Kadangi Sąjungos teisės aktų leidėjas niekada neturi pareigos perduoti ar suteikti įgaliojimus, atitinkamas aktas kartais gali būti patvirtinamas kaip teisėkūros procedūra priimamas aktas ar kaip įgyvendinimo priemonė atsižvelgiant į šio teisės aktų leidėjo pasirinkimą.
- 24 Taigi ginčijami sprendimai turi būti laikomi teisėkūros procedūra priimtais aktais, todėl turėjo būti grindžiami tais pačiais teisiniais pagrindais kaip Sprendimas 2008/615, iš dalies pakeistais Lisabonos sutartimi, t. y. SESV 82 straipsnio 1 dalies d punktu ir 87 straipsnio 2 dalies a punktu.
- 25 Papildomai Parlamentas teigia, jog net jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad SESV 82 ir 87 straipsniai nėra tinkami teisiniai pagrindai ginčijamiems sprendimams priimti, šie sprendimai vis tiek turi būti panaikinti dėl Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalies, Tarybos pasirinkto teisinio pagrindo, neteisėtumo *ab initio*.

- 26 Šiuo klausimu Parlamentas tvirtina, kad Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalimi sukuriamas antrinis teisinis pagrindas, kuriuo supaprastinama Sutartyse numatyta teisėkūros procedūra priimamų aktų priėmimo tvarka atitinkamoje srityje, nes jame nenumatyta nei išankstinė valstybės narės ar Europos Komisijos iniciatyva, nei konsultavimasis su Parlamentu, nors to buvo reikalaujama ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte, taikytame Sprendimo 2008/615 priėmimo dieną.
- 27 Be to, jei Teisingumo Teismas turėtų nuspręsti, kad ginčijami sprendimai yra įgyvendinimo priemonės, Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra nukryptų nuo ES sutarties ne tik dėl iniciatyvos tvarkos ir nesikonsultavimo su Parlamentu, bet ir dėl to, kad jame reikalaujama vieningo Tarybos sprendimo, o ne šios institucijos sprendimo kvalifikuota balsų dauguma.
- 28 Taryba mano, kad pagal Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalį ji gali naudotis įgyvendinimo įgaliojimais. Taigi ginčijami sprendimai iš tikrųjų yra ne teisėkūros procedūra priimti aktai, o įgyvendinimo priemonės.
- 29 Šiuo klausimu ji pažymi, kad Parlamento teiginiu, jog tai, kad toje straipsnio dalyje numatytas vieningas balsavimas, rodo, kad ja siekiama priimti teisėkūros procedūra priimamus aktus, nepaisoma Teisingumo Teismo praktikos, pagal kurią būtent teisinis pagrindas lemia taikytiną procedūrą, o ne atvirkščiai.
- 30 Be to, Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje vartojami žodžiai, šio sprendimo bendra struktūra ir aplinkybė, kad remiantis šia nuostata priimti aktai neturėtų savarankiškų tikslų, leidžia įrodyti, kad šie aktai yra minėto sprendimo įgyvendinimo priemonės.
- 31 Dėl nurodyto Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalies neteisėtumo Taryba pažymi, jog iš 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba* (C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223) ir 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba* (C-540/13, EU:C:2015:224) matyti, kad šioje nuostatoje ir Sutartyse numatytų procedūrų skirtumas negali lemti jos neteisėtumo, veikiau reikia numatyti atitinkantį aiškinimą.
- 32 Konkrečiau dėl vieningo balsavimo reikalavimo Taryba mano, kad Parlamento argumentas pagrįstas netinkamu supratimu, kilusiu dėl nevykusios Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalies redakcijos.
- 33 Taigi, nors paprastai nurodant „sprendimo priėmimą Tarybai sprendžiant vieningai“ numatomas vieningas Tarybos sprendimas, šioje nuostatoje vartojamas mažiau aiškus žodžių junginys „vieningai nusprendžia“.
- 34 Šiomis aplinkybėmis Taryba, remdamasi Sprendimo 2008/615 bendra struktūra ir jame vartojamais žodžiais, mano, kad nagrinėjamą procesą iš tikrųjų sudaro du etapai. Pirma, Taryba turi padaryti faktinę išvadą, ar tenkinama to sprendimo 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta sąlyga, o tam reikia gauti aiškų ar numanomą visų valstybių narių pritarimą. Šis etapas yra būtinas dėl realaus poreikio užtikrinti keitimosi duomenimis tarp valstybių narių sistemos vientisumą ir saugumą. Antra, Taryba kvalifikuota balsų dauguma priima sprendimą dėl duomenų teikimo pradžios datos nustatymo.
- 35 Panašia sistema, kuriai būdingas atitinkamo tinklo tinkamo veikimo tikrinimo bendru sutarimu etapo ir oficialaus Tarybos sprendimo atlikus šį tikrinimą etapo derinys, vadovaujamosi imantis įvairių teisinių priemonių.
- 36 Kiek tai susiję su Sprendimu 2008/615, Sąjungos teisės aktų leidėjas dėl istorinių jo priėmimo aplinkybių, t. y. Priemo sutartimi nustatytos tvarkos įtraukimo į Sąjungos teisinę sistemą, pakankamai neatskyrė dviejų nagrinėjamo proceso etapų, pirmuoju etapu numatytą bendrą sutarimą ir antruoju etapu numatytą kvalifikuotą balsų daugumą perteikęs kaip vieną reikalavimą – balsų vieningumo reikalavimą dėl išankstinio bendro sutarimo etapo.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 37 Pirmiausia konstatuotina, jog iš ginčijamų sprendimų teksto aiškiai matyti, kad jie pagrįsti Sprendimo 2008/615 25 straipsniu ir Sprendimo 2008/616 20 straipsniu (pagal analogiją žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-317/13 ir C-679/13, EU:C:2015:223, 28–31 punktus ir 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-363/14, EU:C:2015:579, 23–26 punktus); be to, pastarajame straipsnyje tik paminėtos Sprendimo 2008/615 25 straipsnyje nurodytos sprendimo priėmimo sąlygos.
- 38 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos akto teisinio pagrindo parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teismo kontrolė ir prie kurių priskirtinas tokio akto tikslas ir turinys (2014 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Komisija / Parlamentas ir Taryba*, C-43/12, EU:C:2014:298, 29 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 39 Šalių nuomonės neišsiskiria dėl Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalies ir ginčijamų sprendimų tikslo ar turinio ryšio.
- 40 Tačiau Parlamentas tvirtina, kad, pirma, ši nuostata nebegali būti teisiniu pagrindu priimant naujus aktus po Lisabonos sutarties įsigaliojimo ir, antra, bet koku atveju ji yra neteisėta.
- 41 Dėl Parlamento argumento, jog Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros nebegalima taikyti įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, primintina, kad Protokole dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų įtvirtintos nuostatos, kuriomis konkrečiai reglamentuojama teisinė sistema, po Lisabonos sutarties įsigaliojimo taikytina aktams, priimtiems iki jos įsigaliojimo remiantis ES sutartimi (2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-363/14, EU:C:2015:579, 68 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 42 Šio protokolo 9 straipsnyje būtent numatyta, kad tokių aktų teisinė galia išlieka tol, kol įgyvendinant Sutartis šie aktai bus panaikinti, anuliuoti arba iš dalies pakeisti.
- 43 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog šį straipsnį reikia aiškinti taip, kad jis reiškia, jog prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai tinkamai remiantis ES sutartimi priimto akto nuostata, kurioje numatyta kitų priemonių patvirtinimo tvarka, ir toliau turi teisinę galią, kol ji bus panaikinta, anuliuota ar iš dalies pakeista, ir remiantis ja galima imtis šių priemonių taikant joje nustatytą procedūrą (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-540/13, EU:C:2015:224, 47 punktą ir 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-363/14, EU:C:2015:579, 70 punktą).
- 44 Remiantis tuo darytina išvada, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai savaime nedraudžiama priimti aktų, kaip antai ginčijamų sprendimų, pagal Sprendimo 2008/615 25 straipsnyje nustatytą procedūrą. Todėl Parlamento argumentui, kad tokie aktai turi būti būtinai pagrįsti SESV 82 straipsnio 1 dalies d punktu ir 87 straipsnio 2 dalies a punktu, negalima pritarti.
- 45 Taigi pirmasis pagrindas, kurį Parlamentas nurodė savo ieškiniams pagrįsti, galės būti pripažintas pagrįstu, tik jeigu Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalis bus pripažinta neteisėta.
- 46 Parlamentas teigia, jog būtent taip yra, nes iš šios straipsnio dalies matyti, kad joje nustatyta priemonių, kaip antai ginčijamų sprendimų, patvirtinimo tvarka skiriasi nuo tvarkos, išplaukiančios iš šiuo tikslu Sutartyse numatytos procedūros.
- 47 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, atsižvelgiant į tai, jog taisyklės, susijusios su Sąjungos institucijų valios formavimu, yra įtvirtintos Sutartyse ir jų negali nustatyti nei valstybės narės, nei pačios institucijos, ypatingais atvejais tik Sutartimis gali būti suteikti įgaliojimai institucijai pakeisti jose įtvirtintą sprendimų priėmimo procedūrą. Todėl jei institucijai būtų pripažinta galimybė nustatyti

antrinius teisinius pagrindus, kuriais remiantis galima priimti teisėkūros procedūra priimamus aktus arba nustatyti įgyvendinimo priemones, neatsižvelgiant į tai, ar taip būtų sugriežtinta, ar supaprastinta akto priėmimo tvarka, tai reikštų, kad jai suteikta teisėkūros galia, kuri viršija numatytąją Sutartyse (2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-363/14, EU:C:2015:579, 43 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

- 48 Šiuo klausimu pažymėtina, jog, kadangi Sąjungos akto teisėtumą reikia vertinti pagal jo priėmimo metu buvusias teisine ir faktines aplinkybes, Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalies teisėtumą reikia vertinti atsižvelgiant į nuostatas, kuriomis šio sprendimo priėmimo metu buvo reglamentuojamas tokių priemonių patvirtinimas, t. y. į ES 34 straipsnio 2 dalies c punktą ir 39 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-540/13, EU:C:2015:224, 35 punktą ir 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-363/14, EU:C:2015:579, 59 punktą).
- 49 Iš šių nuostatų matyti, kad Taryba, sprendama vieningai bet kurios valstybės narės arba Komisijos iniciatyva, gali priimti teisėkūros procedūra priimamus aktus tokiais tikslais, kurie atitinka ES sutarties VI antraštinės dalies tikslus, tačiau išskyrus ES 34 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytas sritis, ir, sprendama balsų dauguma, imasi būtinų priemonių šiems aktams įgyvendinti Sąjungos lygmeniu (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-363/14, EU:C:2015:579, 60–66 punktus). Abiem atvejais šių priemonių gali būti imamos tik prieš tai pasikonsultavus su Parlamentu (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-540/13, EU:C:2015:224, 36 punktą).
- 50 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirminėje teisėje nustatyta procedūra, kurią turi atitikti Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra, skirsis atsižvelgiant į tai, ar pagal šią nuostatą priimti teisės aktai turi būti laikomi teisėkūros procedūra priimtais aktais, ar įgyvendinimo priemonėmis.
- 51 Tokiomis aplinkybėmis svarbu pažymėti, jog Parlamentas neginčija to, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas turėjo galimybę numatyti aktų, kaip antai ginčijamų sprendimų, priėmimą kaip įgyvendinimo priemonių. Tačiau jis tvirtina, kad šis teisės aktų leidėjas nusprendė nesinaudoti šia galimybe ir, priešingai, pasilikti įgaliojimus priimti tokius aktus.
- 52 Todėl, priešingai, nei tvirtina Taryba, šio Parlamento argumento negalima atmesti vien dėl to, kad prireikus galėtų būti konstatuota, jog iš Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje nurodytų aktų tikslo ir turinio matyti, kad įgaliojimai juos priimti gali būti perduoti vykdančiajai institucijai, nes tais aktais neįtvirtinamos pagrindinių teisės aktų esminės nuostatos, kurioms priimti būtinas politinis sprendimas, išimtinai priskirtinas prie paties Sąjungos teisės aktų leidėjo įgaliojimų.
- 53 Iš tiesų šalių nesutarimas susijęs ne su šiuo klausimu, bet veikia su tuo, ar priimdamas Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalį Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė suteikti Tarybai išvestinę kompetenciją teisėkūros srityje, ar tiesiog įgyvendinimo įgaliojimus.
- 54 Šiuo klausimu konstatuotina, kad šioje nuostatoje nėra aiškiai apibrėžti aktai, kurie remiantis ja gali būti priimti.
- 55 Vis dėlto iš tos nuostatos formuluotės matyti, jog Tarybos šiuo pagrindu priimtu aktu siekiama tik patikrinti, ar Sprendimo 2008/615 6 skyrius, kuriame įtvirtintos bendrosios nuostatos dėl duomenų apsaugos, buvo iš tikrųjų įgyvendintas valstybės narės teritorijoje siekiant leisti šiai valstybei teikti asmens duomenis, kaip numatyta tame sprendime.
- 56 Remiantis tuo darytina išvada, jog ir iš šio akto priėmimo sąlygų, ir iš jo poveikio matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė griežtai apriboti minėto akto dalyką Sprendimu 2008/615 nustatytos tvarkos įgyvendinimu ir nepavedė Tarybai užduoties, priimant tą aktą, imtis svarbių politinių sprendimų.

- 57 Šią išvadą patvirtina su to sprendimo 25 straipsnio 2 dalimi susijęs kontekstas, į kurį reikia atsižvelgti aiškinant šią nuostatą (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *M'Bodj*, C-542/13, EU:C:2014:2452, 34 punktą).
- 58 Taigi ši nuostata pateikta minėto sprendimo skyriuje, kuriuo siekiama nurodyti sąlygas, kuriomis valstybėse narėse, išskyrus to sprendimo 25 straipsnio 3 dalyje nurodytas valstybes nares, leidžiama taikyti šiame sprendime nustatytą keitimosi informacija tvarką.
- 59 Be to, pažymėtina, jog iš Sprendimo 2008/616 20 straipsnio ir jo priedo 4 skyriaus, į kurį tame straipsnyje daroma nuoroda, matyti, kad tokie aktai kaip ginčijami sprendimai turi būti priimti Tarybos darbo grupei ir ekspertų grupei atlikus iš esmės techninę vertinimo procedūrą.
- 60 Šios įvairios aplinkybės ir tai, jog Sprendime 2008/615 nėra jokios nuorodos į teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimą ar į galimą Sąjungos teisės aktų leidėjo siekį pasilikti kompetenciją reglamentuoti atitinkamą sritį, rodo, kad priimdamas šio sprendimo 25 straipsnio 2 dalį šis teisės aktų leidėjas nusprendė pavesti Tarybai patvirtinti būtinas priemones minėtam sprendimui įgyvendinti Sąjungos lygmeniu.
- 61 Šios analizės negali paneigti Parlamento pateikti argumentai.
- 62 Pirma, to, jog Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Taryba „vieningai nusprendžia“, nepakanka įrodyti, kad teisės aktų leidėjas taip siekė panaudoti ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte numatytą procedūrą teisėkūros procedūra priimamiems aktams priimti.
- 63 Nors vadovaujantis šia procedūra iš tikrųjų reikalaujama, kad Taryba spręstų vieningai, vien šios balsavimo taisyklės paminėjimas nenurodant kitų minėtos procedūros reikalavimų, t. y. valstybės narės ar Komisijos iniciatyvos ir konsultavimosi su Parlamentu, negali būti vertinamas kaip aiškiai nurodantis Sąjungos teisės aktų leidėjo siekį numatyti tos procedūros taikymą.
- 64 Šią analizę patvirtina istorinės Sprendimo 2008/615 priėmimo aplinkybės. Šio sprendimo 1 konstatuojamojoje dalyje pažymėta, kad jo tikslas – esmines Priemo sutarties nuostatas įtraukti į Europos Sąjungos teisinę sistemą. Šios sutarties 34 straipsnio 2 dalyje buvo numatyta panaši tvarka į nustatytąją minėto sprendimo 25 straipsnio 2 dalyje, ir, vadovaujantis šia tvarka, be kita ko, reikėjo pagal minėtos sutarties 43 straipsnio 1 dalį priimti vieningą valstybių, tos sutarties šalių, ministrų sprendimą.
- 65 Antra, aplinkybė, kad Sprendimo 2008/615 33 straipsnyje Tarybai suteikti įgaliojimai patvirtinti šio sprendimo įgyvendinimo priemones, negali būti lemiamas.
- 66 Atrodo, kad šio sprendimo 33 straipsnio ir 25 straipsnio 2 dalies paskirtis gerokai skiriasi. Taigi pirmoji iš šių nuostatų, kurioje tiesiog atspindimi Tarybai ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte suteikti įgaliojimai, apskritai skirta minėto sprendimo įgyvendinimo priemonėms patvirtinti, o antrojoje nuostatoje numatytas konkrečių priemonių patvirtinamas per specialiai Sąjungos teisės aktų leidėjo numatytą asmens duomenų teikimo leidimo valstybėse narėse, išskyrus to sprendimo 25 straipsnio 3 dalyje nurodytas valstybes nares, procesą.
- 67 Taigi tai, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė Sprendimo 2008/615 33 straipsnį skirti šio sprendimo įgyvendinimo priemonėms, savaime negali reikšti, kad remiantis šio sprendimo 25 straipsnio 2 dalimi priimti aktai nebegali būti priskirti prie „įgyvendinimo priemonių“ ir turi būti laikomi teisėkūros procedūra priimtais aktais.
- 68 Trečia, aplinkybė, kad Taryba nepasirinko galimybės faktiškai šiuo pagrindu priimtų aktų pavadinti „įgyvendinimo priemonėmis“, negalima, atsižvelgiant į šio pasirinkimo teisinių pasekmių nebuvimą ir jo atlikimo datą, veiksmingai remtis grindžiant Parlamento argumentą.

- 69 Todėl Sprendimo 2008/615 25 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad joje numatytas šio sprendimo įgyvendinimo priemonių patvirtinimas, kurį atlieka Taryba, sprendama vieningai.
- 70 Šiuo klausimu pažymėtina, jog Tarybos argumentas, kad ši nuostata turėtų būti suprantama kaip numatanti dviejų etapų procedūrą, apimančią sprendimą bendru sutarimu ir vėlesnį sprendimą kvalifikuota balsų dauguma, yra nesuderinamas su aiškiu minėtos nuostatos tekstu, pagal kurį „Taryba vieningai nusprendžia“, be to, jo nepagrindžia jokios kitos Sprendimo 2008/615 nuostatos.
- 71 Tokiomis aplinkybėmis dėl to, kad kituose Sąjungos aktuose numatyta tokios sekos procedūra ar kad ši procedūra pateisinama privalomomis politinėmis priežastimis, jeigu jos būtų įrodytos, bet kokiu atveju negali būti pritarta Tarybos siūlomam šio sprendimo 25 straipsnio 2 dalies aiškinimui.
- 72 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, jog reikalaujant, kad būtinas priemonės Sprendimui 2008/615 įgyvendinti Sąjungos lygmeniu patvirtintų Taryba, sprendama vieningai, nors ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte buvo numatyta, kad tokias priemones turėjo patvirtinti Taryba, sprendama kvalifikuota balsų dauguma, to sprendimo 25 straipsnio 2 dalyje neteisėtai nustatyta priemonių, kaip antai ginčijamų sprendimų, patvirtinimo tvarka, kuri yra griežtesnė už Sutartyse šiuo tikslu numatytą procedūrą.
- 73 Remiantis tuo darytina išvada, kad Parlamento nurodytas pirmasis ieškinio pagrindas yra pagrįstas, todėl ginčijami sprendimai turi būti panaikinti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su esminių procedūros reikalavimų pažeidimu

- 74 Kadangi Parlamento nurodytas pirmasis ieškinio pagrindas pripažintas pagrįstu ir šiuo pagrindu ginčijamus sprendimus reikia panaikinti, nebūtina nagrinėti antrojo pagrindo, kuriuo Parlamentas grindžia savo ieškinius.

Dėl prašymo palikti galioti ginčijamų sprendimų pasekmes

- 75 Taryba prašo Teisingumo Teismo, kad tuo atveju, jei jis panaikintų ginčijamus sprendimus, būtų paliktos galioti jų pasekmės tol, kol šiuos sprendimus pakeis nauji aktai. Parlamentas pažymi, kad šiam prašymui neprieštarauja.
- 76 Šiuo klausimu primintina, jog pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą, jei Teisingumo Teismas mano, kad tai reikalinga, jis nurodo, kurie panaikinto akto padariniai lieka galutiniai.
- 77 Nagrinėjamu atveju panaikinus ginčijamus sprendimus ir nenumačius, kad jų pasekmės lieka galioti, galėtų būti pakenkta keitimosi informacija tarp kompetentingų valstybių narių institucijų siekiant nustatyti nusikalstamas veikas ir jas iširti veiksmingumui, taigi ir viešosios tvarkos palaikymui ir visuomenės saugumui. Parlamentas prašo šiuos sprendimus panaikinti dėl to, kad Taryba naudojo neteisėtą teisinį pagrindą, tačiau neginčija nei jų tikslo, nei turinio.
- 78 Todėl reikia palikti galioti ginčijamų sprendimų pasekmes tol, kol įsigalios šiuos sprendimus pakeičiantys nauji aktai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 79 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas reikalavo priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas ir ši bylą pralaimėjo, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos.

80 Pagal šio reglamento 140 straipsnio 1 dalį Vokietijos Federacinė Respublika ir Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2014 m. spalio 9 d. Tarybos sprendimą 2014/731/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis Maltoje pradžios, 2014 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimą 2014/743/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis su Kipru pradžios, 2014 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimą 2014/744/ES dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis su Estija pradžios ir 2014 m. gruodžio 4 d. Tarybos sprendimą 2014/911/ES dėl automatinio keitimosi daktiloskopiniais duomenimis Latvijoje pradžios.**
- 2. Palikti galioti sprendimų 2014/731, 2014/743, 2014/744 ir 2014/911 pasekmes, kol įsigalios šiuos sprendimus pakeičiantys nauji aktai.**
- 3. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**
- 4. Vokietijos Federacinė Respublika ir Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.